

Въ Иерусалимъ, въ тъй време живѣлъ единъ благочестивъ старецъ на име Симеонъ, исполненъ отъ Духа свѣтаго, и който като чакалъ скорото идваніе на Месия. Немъ было обѣщано отъ Бога да не види смърть до времето, до като не види Христа Господна.

Много чакалъ праведныи старецъ исполненіето на даденното му обѣщаніе. И ето, когато Йосифъ и Марія принесли Іисуса въ храма, въ тъй самото време, по виновеніето на Духа, дошелъ тъкаи Симеонъ. Той като видѣлъ принесенныи Младенецъ, зелъ Го на ръцѣ, и тоскъ часъ узналъ въ Него своеого Господа. Като билъ проникналъ съ чвѣство своето блаженство,

---

веници, при всеобщото избиваніе на Египетскитѣ пъренци. Подъръ посвященіето, родителитѣ като гвили сѣко право на своятѣ дѣца, които станали Божіѧ собственность и, по законъ, должни били да ги изкрадватъ съ опредѣленни жертви и цѣна. А Марія и Йосифъ го искудили съ 5 сики, 5-ти сики знаменували 5-ти раны Христовы.